

Wilgenkatjes

Als ik dit bitsig licht nog maar verdraag
dat hard als steen is en meedogenloos.
Dit weer is onweerlegbaar bar en boos:
de mussen schelden luidkeels in de haag.

Het *Wandelpark* is nu mijn kroondomein.
Ik speur gespits naar ieder zeker teken
dat deze winter weer eens op zal breken,
maar uit het oosten komt het guur venijn.

De elzen hangen nog vol bruine proppen
en door de eiken waart de winterdood,
maar in veel wilgen zitten witte knoppen

en dat maakt de belofte waarlijk groot:
eens zal er weer een keur aan katjes komen.
Een man als ik leeft van die donzen dromen.